

[Christmas Møller.]

have i sin Toldlov. Alt dette blandede det ærede Medlem sammen i en haabløs Forvirring for at kunne opnaa sit Formaal, nemlig at bevise, at den konservative Politik var forvirret. Der er i Landstinget under 5. December 1928 afgivet en Betænkning, som det ærede Medlem Hr. Holstein har citeret store Stykker af, som jeg kendte meget godt i Forvejen, og om hvilken jeg kan sige til det ærede Medlem, at denne Betænkning og dens Ordlyd og dens Standpunkt selvfølgelig ogsaa har været i mit Partis Tanke, da Spørgsmaalet om vor Stilling til disse Traktater blev taget.

Naar der saa i denne Betænkning af Landstingsmændene Lange og Schovelin, hvor ingen kan være i Tvivl om, hvem det er, der har ført Pennen af de to Landstingsmænd, er raabt Vagt i Gevær overfor Spørgsmaalet om Mestbegunstigelsessystemet, naar saa efter en dybtgaaende Undersøgelse i Traktatkommissionen denne afgiver Betænkning i Foraaret 1930, og ikke dens Mindretal, og ikke et Flertal, men hele denne Kommission, hvori sidder Repræsentanter for alt, hvad der er af Erhvervsliv her i Landet, saa siger: Ja, der kan være Minus ved Mestbegunstigelsessystemet, men vi foretrækker alligevel, at Mestbegunstigelsessystemet er det, der skal handles efter her i Landet, saa kan det være meget godt, at man for at rette et politisk Angreb tager en Betænkning fra 1928, men jeg tror dog, at intet politisk Parti kunde lade være med at tage et afgørende Hensyn til en saadan Udtalelse. Det er dette, som er sket, og derudfra at udlede nogen Forskel i vor Linie har det ærede Medlem ikke Ret i, saa meget mindre som det ærede Medlem Hr. Holstein vel ikke vil bestride Rigtigheden af den Betragtning, jeg har ført frem om, at man under Mestbegunstigelsessystemet og under et Handelstraktatsystem med Mestbegunstigelsesklausul kan opfylde begge de Krav, som det saakaldte industrielle Mindretal stillede i Traktatkommissionens Betænkning.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Holstein: Vil det være muligt, eller vil det efter det ærede Medlems Mening ikke være muligt paa Mestbegunstigelsestraktaternes Grund at erstatte visse af den almindelige Toldlovs lave Toldsatser med Forhandlingstoldsatser, som kan udveksles med Toldlettelser for Danmarks Eksportartikler? Vil det ikke paa den Toldlovs Grund, vi har, med andre Positioner sat ind, være muligt at gøre dette? og det ærede Medlem maa svare: Ja, dette vil være muligt.

Eller det andet Punkt, som det industrielle Mindretal har opstillet, at foretage en Uddifferentiering af Toldloven, saaledes at det herved muliggøres ved Toldforhøjelser særlig at ramme Import af Varer fra det bestemte Land, overfor hvilket en saadan Forholdsregel i Forhandlingsøjemed skønnes nødvendig. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Holstein, og hvis det ærede Medlem ikke har tilstrækkelig Tillid til sin egen Overbevisning, har han jo Eksperten siddende, som han har den tilstrækkelige Tillid til: Vil det ikke paa Mestbegunstigelsestraktatsystemets Grund være muligt at foretage en Uddifferentiering af Toldloven, saaledes at de nuværende 364 Toldsatser erstattes med 500 eller 600, og vil en eneste Magt i Verden kunne klage over, at vi foretog noget saadant? Jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil sige nej til dette, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil sige: Vi kan det. Det er muligt, han vil sige, at vi ikke kan gaa op i Tusinder, saaledes som der er nævnt Eksempler paa fra andre Lande; men at vi kan gøre noget saadant, tror jeg ikke, man vil bestride. Heller ikke den højtærede Udenrigsminister tror jeg vil bestride, at vi har juridisk Ret til paa Mestbegunstigelsestraktatens Grund at uddifferentiere vore Toldsatser og derigennem faa en større Smidighed i hele vor Politik. Og hvis denne Betragtning er rigtig — og den er aldrig nogen Sinde blevet bestridt, jeg ved ikke, om det var det ærede Medlem Hr. Holsteins Mening at forsøge at bestride den noget her i Dag —, saa har det ærede Medlem Hr. Holstein ikke nogen som helst Ret i det Angreb, han har rettet mod mit Parti.

Derefter kommer jeg til den anden eller maaske tredie Del af Angrebet, hvor det ærede Medlem optog Spørgsmaalet om den ringe Tro, vi kunde have til Mestbegunstigelsesklausulen, og hele Spørgsmaalet om Kontingenteringen, saaledes som dette har været ført med Smørret for Finlands Vedkommende og Kvæget for Tysklands Vedkommende. Der er det rigtigt, at den Kontingenteringspolitik, der har været ført, har vi for vort Vedkommende ikke kunnet godkende. Der har ikke været nogen Uenighed i den Forstand mellem de politiske Partier i Danmark om, at man paa alle Maader skulde søge at vende sig mod Kontingentering. Men dette, at man har søgt indenfor det udenrigspolitiske Nævn og ogsaa paa andre Maader at vende sig mod Kontingenteringen, og at vi i det udenrigspolitiske Nævn og ved de Forhandlinger, der har været ført om denne Sag, har stillet Forslag om, at man